भ० हरेत्यादि। उपायं दर्शयन्नाह अहं मृगोभूत्वा रामसौ मित्री हरामि अन्यत्र नयामि यतस्तौ मृगद्युवौ मृगयारसिकौ मृगैर्दीव्यत इति क्विपि क्वोःशूटाविति वस्योट् धोरियुवचि मृग द्युताविति पाठे द्युलभिसर्पणे इत्यस्मात् क्विपि स्वस्यतन्पितीति तन् मृगाभिगामिनावित्यर्थः ततस्त्वमपि अभ्यमित्रीणोयथेष्ट मुद्योगं सन्तनु तनदुञ्विस्तारे हेर्लोपोऽस्योप्रोश्चेति हिलोपः अभ्यमित्रीण इति अभ्यमित्र्यवत् ॥ ४७ ॥

ततश्चित्रीयमाणोऽसौ हेमरत्नमयोमृगः। यथा मुखीनः सीतायाः पुप्लुवे वङ्क लोभयन् ॥ ४८ ॥

ज०म० ततः। उक्तानन्तरमसौ मारीचो मायामृगीभूतः सन् हेम रत्नमयः रत्नञ्च हेमचेति विगृह्य मयड्वैतयोर्भाषायामिति वि कारे मयट् निर्म्मलत्वात् सीताया अग्रतो यथामुखीनः प्रति विम्बाश्रय इव भूत्वा पुप्लुवे भ्रमतिस्म इवशब्दलोपोद्रष्टव्यः यथा मुखन्दर्शनमिति यथामुखसम्मुखस्य दर्शनः खः वङ्क लोभयन् सुष्ठु स्पृहाञ्जनयन् यतश्चित्रीयमाणः आश्चर्य्यम्भवन् हेमरत्न मयत्वात् नमोवरिवइत्यादिना क्यच् चित्रङ्आश्चर्य्ये ङकार स्यात्मनेपदार्थत्वात् शानच् अवयवकृतं लिङ्गं समुदायस्य भव तीति ॥ ४८ ॥

भ० ततइत्यादि। ततोवचनानन्तरं असौ मारीचो मायया हेम रत्नमयोमृगः सन् सीतायायथामुखीनोऽग्रतः स्थायी भूत्वा वङ्क